A°. 1926. N°. 2.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING *van den 17den September 1925, houdende wijziging van de voorschriften omtrent surséance van betaling (en in verband daarmede wijziging van artt. 13 „Curaçaosch Faillissementsbesluit" en 1175 Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is het Koninklijk besluit van den 16n. Mei 1914, No. 13 (P. B. No. 17), tot vaststelling van eene regeling van het faillissement en de surséance van betaling voor de kolonie Curaçao, zooals dat besluit gewijzigd is bij dat van 6 Juli 1918, No. 72 (P. B. No. 61) te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De tweede titel van het „Curaçaosch Faillissementsbesluit" ondergaat de navolgende wijzigingen:

1.

Artikel 204 wordt gelezen als volgt:

„De schuldenaar die voorziet, dat hij met betalen van zijne opeischbare schulden niet zal kunnen voortgaan, kan surséance van betaling aanvragen."

2.

Artikel 207 wordt gelezen als volgt:

„De Kantonrechter gaat dadelijk over tot benoeming van een of meer bewindvoerders, teneinde voorloopig met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren. Hij kan tegelijkertijd of ook later zoodanige bepalingen maken, als hij ter beveiliging van de belangen der schuldeischers noodig oordeelt. Bovendien beveelt hij dat de schuldeischers, benevens de schuldenaar, tegen een door hem op korten termijn bepaalden dag, door den griffier, bij brieven, worden opgeroepen, ten einde op het verzoekschrift te worden gehoord. Behalve den dag worden uur en plaats der bijeenkomst daarbij vermeld.

Ieder schuldeischer is bevoegd om, zelfs zonder opgeroepen te zijn, op te komen."

3.

Artikel 208 wordt gelezen als volgt:

„Ten bepaalden dage hoort de Kantonrechter den schuldenaar, de bewindvoerders en de in persoon of bij schriftelijk gemachtigde opgekomen schuldeischers. Hij kan den schuldenaar surséance verleenen, tenzij meer dan één derde der verschenen schuldeischers of houders van meer dan één vierde van het bedrag der ter vergadering vertegenwoordigde niet in artikel 219 nos. 1—6 genoemde schuldvorderingen, zich daartegen verklaren.

Over de toelating tot de stemming beslist, bij verschil, de Kantonrechter. Tegen deze beslissing kan noch in hooger beroep noch in cassatie worden opgekomen.

Surséance kan nimmer worden verleend,indien blijkt, dat de schuldenaar te kwader trouw is of dat het vooruitzicht niet bestaat, dat hij na verloop van tijd zijn schuldeischers zal kunnen bevredigen.

De Kantonrechter, het verzoek afwijzende, kan bij dezelfde beschikking den schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Tenzij dit geschiedt, blijven de bewindvoerders werkzaam tot de beschikking van den Kantonrechter in kracht van gewijsde is gegaan.

Indien een aanvrage tot faillietverklaring en een verzoek tot surséance gelijktijdig aanhangig zijn, komt eerst het laatste in behandeling.

De beschikking op het verzoek wordt uitgesproken ter openbare terechtzitting."

4.

Tusschen artikelen 208 en 209 worden twee nieuwe artikelen ingelascht, luidende:

„Artikel 208*a*.

Gedurende acht dagen na den dag der uitspraak heeft, in geval van afwijzing van het verzoek, de schuldenaar, of in geval de surséance verleend is, iedere schuldeischer, die zich niet vóór het verleenen daarvan heeft verklaard, recht van hooger beroep.

Artikel 208*b*.

Bij de behandeling van het hooger beroep wordt het verzoek niet opnieuw in stemming gebracht, maar ieder schuldeischer is bevoegd in persoon of bij schriftelijk gemachtigde aan de bestrijding of verdediging van de uitspraak, waartegen het beroep gericht is, deel te nemen.

De behandeling heeft plaats in raadkamer; het arrest wordt uitgesproken ter openbare terechtzitting."

5.

Artikel 209 wordt gelezen als volgt:

„De uitspraak, waarbij de surséance wordt toegestaan, is bij voorraad uitvoerbaar, niettegenstaande eenige daartegen gerichte voorziening.

De artikelen 9 en 11 zijn ook hier van toepassing, indien eene krachtens artikel 208 uitgesproken faillietverklaring wordt vernietigd.

Op handelingen, verricht in strijd met het voorschrift van artikel 216, eerste lid, blijft, indien bij vernietiging der verleende surséance de schuldenaar in staat van faillissement wordt verklaard, de bepaling van het tweede lid van dat artikel van toepassing. De bevoegdheid, aldaar den bewindvoerders gegeven, gaat over op den curator in het faillissement."

6.

Artikel 210 wordt gelezen als volgt:

„De beschikking, waarbij de surséance wordt toegestaan

houdt in de benoeming van een of meer bewindvoerders, teneinde met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren, alsmede de bepalingen, welke de Kantonrechter ter beveiliging van de belangen der schuldeischers bovendien noodig oordeelen zal.

Zij wordt aangekondigd op de wijze, in artikel 206, tweede lid, voorgeschreven."

7.

De artikelen 211, 212 en 213 vervallen.

8.

Artikel 214 wordt gelezen als volgt:

„Surséance van betaling wordt verleend voor ten hoogste anderhalf jaar, ingaande met den dag der benoeming van bewindvoerders overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 207.

Vóór het einde der surséance kan hare verlenging voor ten hoogste anderhalf jaar worden gevraagd. Het verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot verleening van surséance. Zoolang bij afloop der surséance op een verzoek tot verlenging nog niet is beschikt, blijven de bewindvoerders werkzaam."

9.

Tusschen artikelen 214 en 215 worden twee nieuwe artikelen ingelascht, luidende:

„Artikel 214*a*.

Te allen tijde kan de Kantonrechter op verzoek van de bewindvoerders of van den schuldenaar of van één of meer schuldeischers of ambtshalve een of meer deskundigen benoemen teneinde binnen een door hem te bepalen termijn, die zoo noodig kan worden verlengd, een onderzoek naar den staat van den boedel in te stellen en een beredeneerd verslag van hunne bevinding uit te brengen."

„Artikel 214*b*.

Het verslag van de deskundigen bevat een met redenen omkleed oordeel over de betrouwbaarheid van de door den schuldenaar overgelegde staat en bescheiden, en over de vraag of er vooruitzicht bestaat, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen. Zij wijzen zoo mo-

gelijk de maatregelen aan, welke tot die bevrediging kunnen leiden.

De deskundigen leggen hun verslag neder ter griffie van het Kantongerecht, ter kostelooze inzage van een ieder.

De nederlegging geschiedt kosteloos."

10.

Artikel 215 wordt gelezen als volgt:

„De Kantonrechter, die de bewindvoerders en deskundigen heeft benoemd, kan hen te allen tijde op hun verzoek of na hen gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, op verzoek van een of meer der schuldeischers, van den schuldenaar, of wel ambtshalve, ontslaan en door anderen vervangen.

De bewindvoerders brengen, telkens na verloop van drie maanden, een verslag uit over den toestand van den boedel. Met dit verslag wordt gehandeld, gelijk in het tweede en derde lid van art. 214*b* is voorgeschreven."

11.

Het eerste lid van artikel 216 wordt gelezen als volgt:

„Zoolang er bewindvoerders zijn is de schuldenaar onbevoegd, om, zonder hunne medewerking, machtiging of bijstand, eenige daad van beheer of beschikking over zijn vermogen te verrichten."

12.

Artikel 217 wordt gelezen als volgt:

„Zoolang er bewindvoerders zijn kan de schuldenaar niet tot betaling zijner schulden worden genoodzaakt en blijven alle aangevangen executiën geschorst.

Zoodra het vonnis, houdende verleening der surséance, in kracht van gewijsde is gegaan, vervallen gelegde beslagen en wordt de schuldenaar, die zich in gijzeling bevindt, daaruit ontslagen."

13.

In het eerste lid van artikel 219 wordt onder 3o. gelezen:

„van schuldvorderingen wegens kosten van onderhoud en opvoeding van minderjarigen, genoemd in artikel 1175, 7o. van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao, alsmede van andere schuldvorderingen wegens wettelijk verschuldigde kosten van onderhoud of van onderhoud en opvoeding tot het door den Kantonrechter te bepalen bedrag;"

en wordt het onder 7o. bepaalde gelezen:
„van premiën, verschuldigd ingevolge eenige wettelijk voorgeschreven verzekering."

14.

Art. 220 wordt gelezen als volgt:
„De betaling van alle andere schulden, bestaande op het oogenblik waarop de surséance ingaat, kan, zoolang deze duurt, niet anders plaats hebben, dan aan alle schuldeischers gezamenlijk, in evenredigheid hunner vorderingen.
Vorderingen op den schuldenaar en schulden aan den schuldenaar, van een derde overgenomen na den dag, waarop de indiening van het verzoek tot verleening der surséance van betaling is bekend gemaakt, kunnen niet in vergelijking worden gebracht.
Artikel 51 vindt overeenkomstige toepassing.

15.

Het eerste lid van artikel 222 wordt gelezen als volgt:
„De Kantonrechter, die de surséance heeft verleend, kan die op verzoek van de bewindvoerders, van een of meer der schuldeischers, of ook ambtshalve intrekken:
1o. indien de schuldenaar zich, gedurende den loop der surséance, aan kwade trouw in het beheer van den boedel schuldig maakt;
2o. indien hij zijne schuldeischers tracht te benadeelen;
3o. indien hij handelt in strijd met artikel 216, eerste lid;
4o. indien hij nalaat te doen, wat in de bepalingen, door den Kantonrechter bij het verleenen der surséance gesteld, aan hem is opgelegd of wat naar het oordeel der bewindvoerders door hem in het belang des boedels moet worden gedaan;
5o. indien, hangende de surséance, de staat des boedels zoodanig is veranderd, dat handhaving der surséance in het belang der schuldeischers niet langer wenschelijk is."
Het derde lid van artikel 222 wordt gelezen als volgt:
„In de gevallen vermeld onder nos. 1o., 4o. en 5o. zijn de bewindvoerders verplicht, de intrekking te vragen."
Het vierde lid van artikel 222 wordt gelezen als volgt:
„De bewindvoerders en de schuldenaar worden, indien zij niet zelve het verzoek hebben gedaan, gehoord of daartoe behoorlijk opgeroepen."
Het eerste lid van artikel 224 wordt gelezen als volgt:
„Indien de faillietverklaring wordt uitgesproken overeenkomstig eene der bepalingen van dezen titel of wel binnen éene

maand na de afwijzing van het verzoek tot surséance of na de intrekking of den afloop van den surséance of van de verlengde surséance, wordt het tijdstip, waarop de termijnen in de artikelen 39 en 41 vermeld, aanvangen, berekend van den dag af, waarop de indiening van het verzoek tot verlenging van surséance is bekend gemaakt."

Het derde lid van art. 224 wordt gelezen als volgt:

„Is opnieuw surséance verzocht binnen eene maand na afloop van een vroeger verleende, dan wordt het tijdstip, in het eerste lid bedoeld, berekend van den dag af, waarop de indiening van het verzoek tot verleening van de eerst aangevraagde surséance is bekend gemaakt."

In artikel 225 worden de woorden „artikel 209, 2o." vervangen door „214*a*".

Artikel 2.

Het tweede lid van artikel 13 wordt gelezen als volgt:

„Alle stukken, opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen dezer verordening, zijn vrij van zegel."

Artikel 3.

In artikel 1175 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao wordt onder 7o. in plaats van „artikel 255*a*" gelezen „artikel 255*b*".

Artikel 4.

Aanvragen tot surséance van betaling, gedaan vóór de inwerkingtreding dezer verordening, worden behandeld volgens de bepalingen, geldend ten tijde der indiening van de aanvrage.

Van surséance, verleend volgens de bepalingen van het Curaçaosch Faillissementsbesluit, zooals deze luidden vóór de inwerkingtreding dezer verordening, kan verlenging worden gevraagd overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid van artikel 214 van het Curaçaosch Faillissementsbesluit, zooals dit luidt volgens deze verordening.

Gegeven te Willemstad, den 17den September 1925.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Uitgegeven den 12n. Januari 1926.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.